

LA MORT DE LA MAR

Sempre m'he preguntat perquè les coses precioses de la vida han de morir. Per això no vaig dubtar triar la carrera de biologia marina, per ajudar a salvar el que em pareix la meua raó per a viure.

Quan era petita el meu pare em contava la història de Sylvia Earle i com havia demostrat al món que les dones també poden salvar el planeta en què habitem. Aleshores quan vaig créixer, vaig tenir clar que voldria ser biòloga com Sylvia. Ja que ella em va ensenyar a estimar aquest ecosistema que la gent està deixant de costat al no tindre cura d'ell. Aquestes persones prefereixen lamentar la pèrdua d'aquesta vida abans de contribuir a ajudar que seguisca ple de color i de vida.

També m'he adonat que a l'hora de cuidar el medi ambient no importa que sigues dona o home. Perquè si totes les persones poden contaminar-lo, perquè hem de diferenciar-ho a l'hora de salvar-lo.

No suportes la gent que pensa que per ser dona, no puc contribuir a ajudar que les futures generacions puguen observar la bellesa que jo li vaig trobar a la mar.

No importa el teu gènere, tots podem contribuir a salvar les coses que més admirem en este planeta.